

En dubbelbegravning på

Birka

Arkeologisk undersökning och restaurering av en skadad stensättning på Hemlanden, Raä 118, Björkö 5:1, Adelsö socken, Ekerö kommun, Uppland.

Kjell Andersson
Göran Werthwein
Margareta Boije (osteologisk analys)

Rapport 2000:21

En dubbelbegravning på

Birka

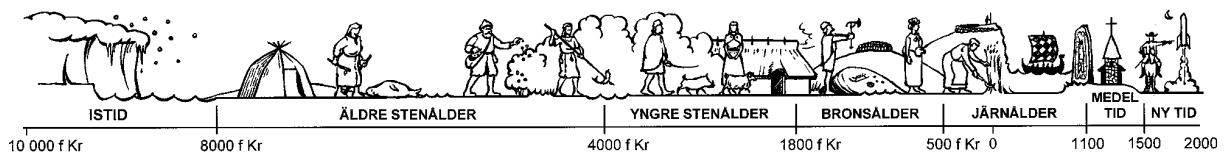
Arkeologisk undersökning och restaurering av en skadad stensättning på Hemlanden, Raä 118, Björkö 5:1, Adelsö socken, Ekerö kommun, Uppland.

*Kjell Andersson
Göran Werthwein
Margareta Boije (osteologisk analys)*

Rapport 2000:21

 STOCKHOLMS LÄNS MUSEUM

Box 6176 102 33 Stockholm
Tel 08-690 69 60 Fax 08-32 32 72
Besöksadress: Klarahuset, Sabbatsbergsvägen 6
Hemsida www.lansmuseum.a.se

Tidaxel: Mats Vänehem

© Stockholms läns museum
 Produktion: Stockholms läns museum
 Redaktionell bearbetning: Anders Ericsson
 Digital bearbetning av planer: Göran Werthwein
 Allmänt kartmaterial: Lantmäteriverket. Medgivande 97.0133
 Stockholm 2001

Innehåll

Sammanfattning	9
Bakgrund	9
Syfte och metod	10
Fornlämningsmiljö	11
Undersökningsresultat och tolkning	12
Referenser	14
Tekniska och administrativa uppgifter	14

Figurförteckning

Fig 1. Undersökningens läge markerad på Blå kartan	8
Fig 2. Den undersökta gravens läge markerad på Ekonomiska kartan	10
Fig 3. Detalj av gravfältsplan över Hemlanden	11
Fig 4. Stensättningen från NV efter avtorvning och rensning	12

Bilagor

- Bilaga 1. Anläggningsbeskrivning, plan och profil
- Bilaga 2. Osteologisk analys (Margareta Boije)
- Bilaga 3. Fyndförteckning

Fig 1. Undersökningens läge markerad på Blå kartan, skala 1:100 000.

Sammanfattning

På gravfältet Hemlanden (Raä 118) på Björkö i Adelsö socken, Uppland, skadades tio gravar av stormfällan vårvintern 2000. En tidigare undersökt stensättning hade skadats så kraftigt att delar av gravgömmorna dragits med av rotvältan. Graven undersöktes och återställdes av Stockholms läns museum i september 2000.

Graven som utgjordes av en rund gles stensättning med kantkedja var ca 4,5 meter i diameter och 0,2-0,5 meter hög. Centralt i anläggningen fanns ett stort block och en rest sten. I anläggningens norra del påträffades ett brandlager delvis överlagrat av blocket, och i anläggningens södra del, delvis överlagrat av blocket och den resta stenen, ett benlager. Benlagret låg i ett smutsgrått lager med sotstänk som täckte anläggningens södra del och sträckte sig vidare upp mot nordväst där det delvis överlagrades av brandlagret. Under stensättningen var moränen kraftigt rödfärgad vilket visar att åtminstone en av kremeringarna har skett på platsen.

I benlagret påträffades en liten ring av strierad silvertråd och en järnnit, och intill den resta stenen ett keramikfragment. I det omgivande sotlagret framkom ytterligare spikar, nitar och oidentifierade fragment av järn. Till benlagret kan också brända ben, keramikfragment och en glaspärkla från rotvältan knytas. Centralt i, det upp till 15 centimeter tjocka brandlagret, och intill blockets norra spets hade ett gravkärl av keramik, innehållande en del av de brända benen, placerats. I det omgivande brandlagret påträffades, förutom brända ben, enstaka kamfragment, en kamnit, ett sköldkantsbeslag, en nit, spikar, och obestämbara fragment av järn. Utifrån kamfragmenten kan brandlagret dateras till 900-tal medan övriga fynd inte kan dateras närmare än till vikingatid.

Den osteologiska analysen visade att brandlagret och benlagret representerade två gravlagda individer. Båda individerna ha varit vuxna (Adultus), men ingen av dem kunde könsbestämmas. På arkeologiska grunder kan dock båda individerna antas ha varit män.

Bakgrund

Vårvintern 2000 blev flera fornlämningar på det stora gravfältet Hemlanden (Raä 118) på Björkö, Adelsö socken, Uppland skadade av stormfällan. Länsstyrelsen i Stockholms län informerades om skadorna av Riksantikvarieämbetet i samband med ett besök på ön den 8 juni 2000. Länsstyrelsen gav Stockholms läns museum i uppdrag att besiktiga skadorna och upprätta en åtgärdsplan för återställande av de skadade fornlämningarna. Enligt uppdraget skulle fornlämningar som fått omfattande skador, dvs där gravgömmor etc hade kommit i dagen, undersökas och restaureras (Lst dnr: 2021-00-31782).

Länsmuseet besiktigade de uppkomna skadorna den 3 juli 2000. Vid besiktningstillfället noterades 15 rotvältor och tre avbrutna träd. Ytterligare två vindfällan påträffades i samband med undersökningen i september 2000. Totalt hade tio fornlämningar, varav fyra tidigare undersökta gravar, skadats av rotvältor. Skadorna utgjordes huvudsakligen av yt- och kantskador som bedömdes kunnas återställas

utan vidare arkeologiska åtgärder. En tidigare undersökt grav hade emellertid skadats så kraftigt av en rotvälta att delar av gravgömmen dragits ut. Graven utgjordes av en rund, ca 5 m i diameter stor och 0,4 m hög, övertorvad stensättning med rest mittsten. Totalt bedömdes ca en fjärdedel av graven ha berörts av rotvältn.

Undersökningen och restaureringen av den skadade graven utfördes av länsmuseum under perioden 11-15 september 2000. Avlägsnandet av träd och rotvälter samt återställandet av övriga skadade gravar kommer att utföras inom ramen för Riksantikvarieämbetets ordinarie markvård för fornlämningsområdena på Björkö under vintern 2000/2001. Stockholms läns museums rekommendationer för återställandet har översänts till Riksantikvarieämbetets tillsyningsman Egon Nygren, Björkö.

Syfte och metod

Syftet med undersökningen var att dokumentera och restaurera graven som har betecknats A2000 efter undersökningsåret. Rasmassor från rotvältn och det parti i den som härstammade från anläggningen grävdes ut och sållades i såll med maskstorleken 3 mm. Gravfyllningen stickprovsållades medan gravgömmorna, som utgjordes av ett benlager och ett brandlager, sållades i sin helhet (torrsållning). Dokumentationen innefattade beskrivning, fotografering samt upprättande av en plan och profil i skala 1:20. Benmaterial och fynd togs till vara för analys och registrering.

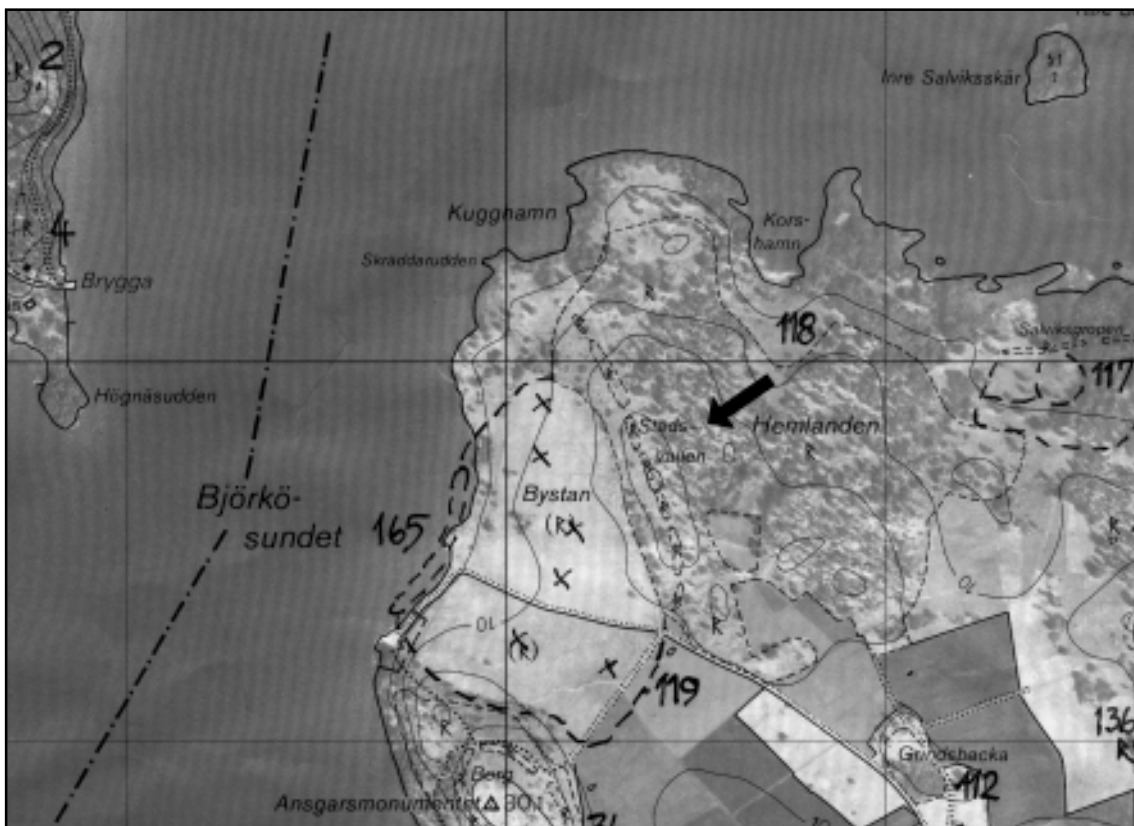

Fig 2. Den undersökta gravens läge markerad på Ekonomiska kartan 10H 6j Adelsö, skala 1:10 000

Den västra delen av profilbanken, från den resta stenen ut mot en angränsande grav, lämnades oundersökt för att underlätta restaureringen av graven. Delar av ben- och brandlagret kvarligger också under den resta stenen och under ett större block vilka omöjligt kunde flyttas utan lyftanordning. Lagren grävdes dock i så stor utsträckning som var möjligt utan att riskera fall eller sättning av stenen och blocket.

Efter avslutad undersökning återuppbyggdes graven av det vid utgrävningen sorterade fyllningsmaterialet, med sten och morän i botten, där efter mylla och sten och slutligen grästorvor. Den sydöstra skadade delen som saknade grässvål beräknades kunna självbesås. Läns museet planerar att besiktiga anläggningen under våren 2001 för att kontrollera om resultatet är tillfredsställande, eller om ytterligare åtgärder behöver vidtas för att återställa graven till ursprungligt utseende.

Fornlämningsmiljö

Gravfältet Hemlanden omfattar ca 1600 synliga gravar varav 1500 högar, 50 treuddar, tio rektangulära och 30 runda stensättningar samt fem skeppssättningar (FMR).

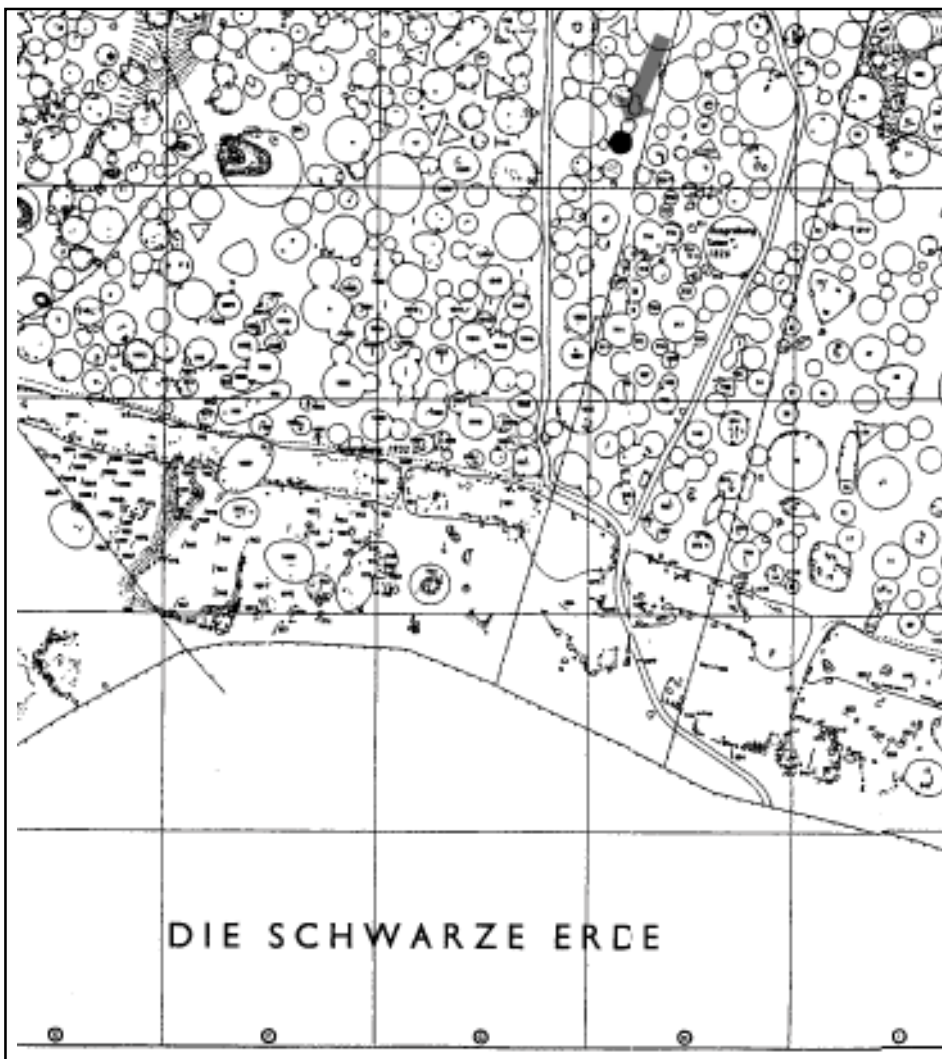

Fig 3. Detalj av gravfältplan över Hemlanden, upprättad av lantmätaren Johan J. Nordstrand 1888-89. Kartan är orienterad i ungefärlig SV-NO riktning. Den undersökta graven finns markerad i bildens övre del. (hämtad ur Arbman 1943, Pl. 1)

Drygt 700 gravar har tidigare undersökts på gravfältet. Redan 1825-1827 undersökte Alexander Seton 13 gravar på Björkö, varav minst en var belägen på Hemlanden, enligt en plan över gravfältet (Arbman 1943:XXIVf, Pl. I). Huvuddelen av gravarna - 722 stycken - undersöktes dock av Hjalmar Stolpe åren 1873-1895 och ytterligare tre gravar undersöktes av Holger Arbman 1932 (Arbman 1943:XXV, 483, Arwidsson 1984:Tab. II).

Huvuddelen av de undersökta gravarna utgjordes av högar vilka innehöll brandgravar eller skelettgravar. Dessutom påträffades ett stort antal gravar utan synlig

Fig 4. Stensättningen från NV efter avtorvning och rensning. Framför blocket, i anläggningens centrala del, syns toppen av brandlagret. Foto: Göran Werthwein.

markering ovan mark, huvudsakligen skelettgravar, och skelettgravar som anlagts i eller överlagrades av stadsvallen (Arbman 1943).

Den nu berörda graven framträdde innan undersökningen som en rund, ca 5 m i diameter stor och 0,4 m hög övertorvad stensättning med en rest sten och med tendens till kantkedja i söder. Graven var belägen

på Hemlandens nordvästra del, drygt 80 m öster om stadsvallen och mellan de två större stigar som löper från stadsvallen mot nordöst över gravfältet (Fig 3).

Undersökningsresultat och tolkning

Efter avtorvning och rensning framträdde anläggningen som en ca 4,5 meter i diameter stor och 0,2-0,5 hög stensättning omgiven av en kantkedja, utom i nordväst där stenar saknades. Centralt i anläggningen fanns ett stort block och intill, och sydöst om, denna en rest sten. Fyllningen utgjordes av en gles stenpackning av rundade och skarpkantade stenar samt morängrus.

I anläggningens norra del var stenpackningen tätare och tycktes bilda en separat stensättning som i söder anslöt till blocket. I stenpackningens yta fanns en kraftigt eldpåverkad sten och omkring denna var fyllningen starkt mörkfärgad (Bilaga 1). Vid rensningen inom ytan och huvudsakligen intill den eldpåverkade stenen framkom enstaka brända ben. Den fortsatta undersökningen visade att mörkfärgningen utgjorde toppen av ett brandlager.

Då fyllningen hade avlägsnats påträffades två separata gravgömmor i form av ett benlager och det tidigare nämnda brandlagret. Benlagret som var beläget i anläggningens södra del anslöt i norr till den resta stenen och blocket. Den resta stenen vars höjd uppgick till 1,05 meter hade inte grävts ned utan var placerad direkt på gravgömmen. Även blocket vilade delvis på benlagret.

Benlagret låg i ett lager av smutsgrå morän med sotstänk som täckte botten av anläggningens södra del. Lagret sträckte sig vidare upp mot och in i anläggningens nordvästra del där det anslöt till, och delvis överlagrades av, brandlagret, men sak-

nades i nordöst. Att lagret ursprungligen har sträckt sig in även i denna del antyds dock av att lagret kunde följas även i den östra delen av profilen. Det sotpåverkade lagret antyder också att kremeringen har skett på plats vilket styrks av att den sterila moränen under stensättningen var starkt eldpåverkad. Iakttagelsen är intressant då Stolpe inte tycks ha kunnat belägga ett sådant samband vid sina undersökningar. Stolpe antog istället att det fanns en allmän kremeringsplats, vilken han i sin rapport till Kungliga Vetenskapsakademien över 1877 års undersökningar också ansåg sig ha funnit (Johansson 1992:118ff).

Bålresterna tycks efter kremeringen ha avlägsnats och endast ben och enstaka föremål har lämnats kvar. Bland de brända benen påträffades en liten ring av strierad silvertråd (Bilaga 1), en nit av järn och ett keramikfragment. I sotlagret framkom spikar, nitar och oidentifierade fragment av järn. Till benlagret kan också brända ben, keramikfragment och en glaspärta (Bilaga 1) från rotvältan samt keramik från östra profilbanken i anslutning till rotvältan knytas.

Brandlagret som var beläget i anläggningens norra del täcktes helt av den tätare stenpackningen och anslöt till, och överlgrades delvis i söder av, det stora blocket. Intill blockets norra spets och omgivet av bålresterna var ett gravkärl av keramik, innehållande en del av de brända benen, placerat. I brandlagret framkom förutom brända ben enstaka kamfragment, en kamnit, ett sköldkantsbeslag (Bilaga 1), spikar, en nit och obestämbara fragment av järn. Kamfragmenten kan utifrån Kristina Ambrosianis typologi (Ambrosiani 1984) bestämmas till typen B1:3 och har en nära parallell från Gr. 1021B på Hemlanden (Arbman 1940:Taf. 165:7). Direkta motsvarigheter till sköldkantsbeslaget har tidigare påträffats i Gr. 369 i Borgs Hage (Arbman 1940:Taf. 18:3).

Resultatet från den osteologiska analysen visar att ben- och brandlagret härstammar från två vuxna individer. I brandlagret kunde också hund och fågel identifieras medan djur saknades i benlagret. Om individerna har gravlagts vid samma tillfälle eller om en av gravläggningarna har skett senare är oklart. Förmodligen har dock de två begravningarna anlagts samtidigt eller en kort tid efter varandra innan gravöverbyggnaden, den resta stenen och blocket kom på plats. Varför kvarlevorna efter de gravlagda har behandlats olika är också oklart. Kanske speglar de skilda gravskicken sociala skillnader i fråga om kön, ålder, rang, grupptillhörighet och/eller familjetradition.

De gravlagda har inte kunnat könsbestämmas osteologiskt, men en arkeologisk bestämning grundad på den resta stenen över benlagret och sköldkantsbeslaget från brandlagret indikerar med stor sannolikhet att det rör sig om mansgravar (Petré 1993:150f). Även kammen i brandlagret är av en typ som huvudsakligen påträffas i mansgravar (Ambrosiani 1981:74).

Utifrån kamfragmenten kan åtminstone brandlagret dateras till 900-tal (JBS) (Ambrosiani 1981:81), medan övriga fynd inte kan dateras närmare än till vikingatid.

Referenser

- Ambrosiani K. 1981. *Viking age combs, comb making and comb makers in the light of finds from Birka and Ribe*. Stockholm Studies in Archaeology 2. Stockholm. Diss.
- Arbman H. 1940-1943. *Birka I. Die Gräber*. Text (1943). Tafeln (1940). KVHAA. Stockholm.
- Arwidsson G. (Ed.) 1984. *Birka II:1. Systematische Analysen der Gräberfunde*. KVHAA. Stockholm.
- Fornminnesregistret (FMR), Stockholms läns museum
- Johansson M. 1992. Transcripts of Stolpe's reports to Kungl Vetenskapsakademien 1871-77. In: Ambrosiani B. & Clarke H. (Eds.) *Investigations in the Black Earth*. Birka Studies. Volume 1, s. 91-127. Stockholm.
- Petré B. 1993. Male and Female Finds and Symbols in Germanic Iron Age Graves. In: Burström M. & Carlsson A. (Eds.) *Current Swedish Archaeology*. Vol. 1 1993, s. 149-154. The Swedish Archaeological Society. Stockholm.

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsen i Stockholms län, beslut:	2021-00-31782
Stockholms läns museum, dnr:	2000:094
Belägenhet:	Ekonomiska kartan, blad 10H 6j Adelsö
Fältarbete:	11-15 september 2000
Arkeologisk personal:	Kjell Andersson, Göran Werthwein
Osteologisk analys:	Margareta Boije
Fyndteckningar:	Kjell Andersson
Rekonstruktionsteckning:	Göran Werthwein
Arkivmaterial:	Förvaras på Stockholms läns museum

Bilaga 1 Anläggningsbeskrivning, plan och profil

Up, Adelsö sn, Björkö 5:1, Hemlanden RAÄ 118

A2000. Stensättning

Rund, ca 4,5 m i diameter och 0,5 m hög med kantkedja och rest sten.

Benlager samt brandlager med gravkärl.

Graven syntes före avtorvningen som en väl avgränsad stensättning med en centralt placerad rest sten. Anläggningen hade en tydlig välvning och var 4,5x4,8 meter stor samt 0,3-0,7 meter hög. Den resta stenen var ovan torven 0,7x0,5 meter stor och 0,4 meter hög. Dess topp var plan. I ytan kunde ett större block NV om/intill den resta stenen samt enstaka stenar iakttas. Tendens till kantkedja fanns i söder. Anläggningens sydöstra del hade skadats av en rotvälta. Skadan omfattade omflyttning av kantstenar samt upp- rivande av gravfyllning. Skadan sträckte sig upp mot den resta stenen (ca 0,2 m från stenen). Vid besiktningen som föregick undersökningen påträffades två keramikskärivor och enstaka kolbitar i gropan från rotvältan.

Efter avtorvningen och rensning framträdde en tydlig kantkedja av 0,2-0,9 meter (huvudsakligen 0,25-0,4 meter) stora rundade stenar i sydväst och delvis i nordost. Kantkedjan var förstörd av rotvältan i sydöst, men kantstenar saknades även i norr. En gles packning av rundade och skarpkantade stenar fanns huvudsakligen i anläggningens norra del. Stenarna var 0,15-0,45 meter stora. Norr om det ca 1,2x0,75 meter stora blocket kunde ett mörkare lager ses, vilket senare visade sig vara toppen av ett brandlager.

Fyllningen bestod av grusig morän. I gravens norra hälft påträffades en fragmenterad gravurna av keramik med brända ben centralt placerad i ett ca 2 meter i diameter stort och upp till 0,15 m tjockt brandlager. Gravurnan stod omedelbart norr om det stora blocket vilket i sin tur delvis låg ovanpå brandlagret. Brända ben påträffades även i brandlagret utanför gravkärlet. Ett ca 1,5x2 meter stort benlager påträffades delvis under blocket och den resta stenen, men lagret var fram-

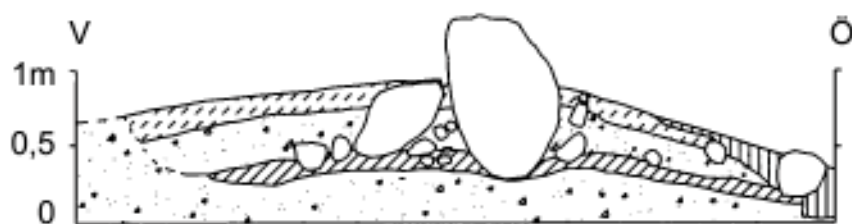
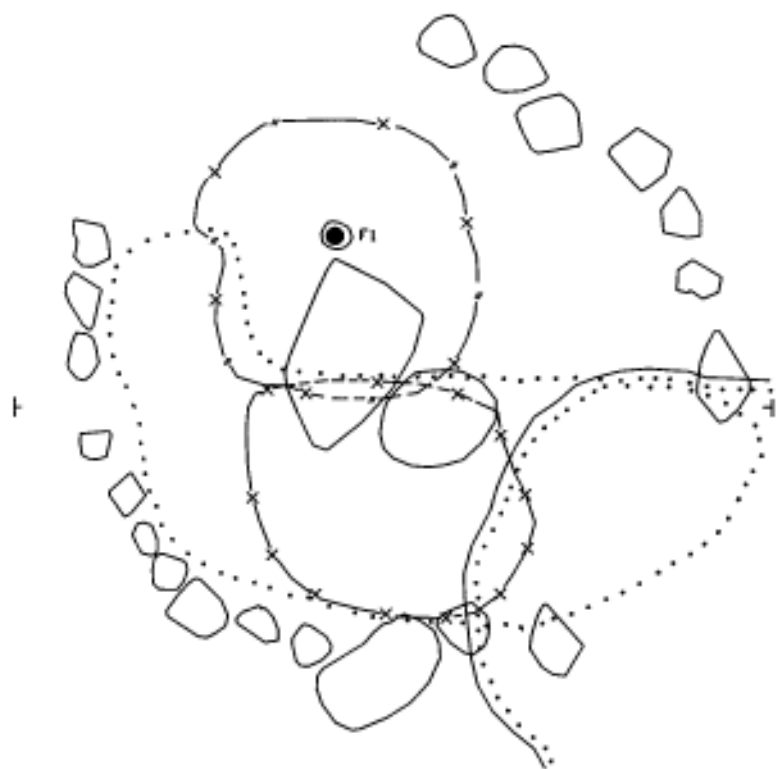
förallt placerat söder om dessa. Benlagret tangerade brandlagret och tycktes dels överlagra (i söder), dels överlagras (i väster) av detta. Under benlagret kunde ett ca 0,1-0,15 meter tjockt lager av ställvis sotigt smutsig grå morän iakttas. Lagret sträckte sig upp mot och längs med brandlagrets västra sida, men saknades för övrigt i anläggningens norra hälft. Under detta lager, liksom under fyllningen i anläggningens norra del, var moränen kraftigt rödfärgad, vilket tyder på att den var eldpåverkad.

Till benlagret kunde en liten ring av strierad silvertråd och sannolikt en vit opak glaspärla från rotvältan samt de keramikfragment som påträffades i rotvältan, i fyllningen i anslutning till rotvältan och den resta stenen knytas. Keramiken är av en annan typ än gravkärlet i brandlagret. Det smutsgrå lagret innehöll spikar, en nit samt oidentifierbara fragment av järn. Brandlagret innehöll förutom gravkärlet kamfragment, en kamnit av järn, ett sköldkantsbeslag av järn samt en nit, två spikar och oidentifierbara fragment av järn. I gravens norra del, utanför brandlagret påträffades en järnspik.

- Brandlager
- Benlager
- Grå morän, ngt sotig
- Rotvälta
- Gravurna

0 1 2 meter

- Torv och mylla
- Morän
- Smutsgrå morän, ställvis sotig
- Störning/rotvälta

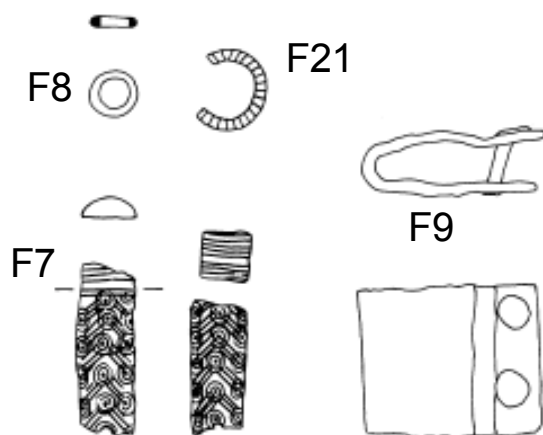
FYND

Benlager

Brända ben	71,9 gr.
Brända ben (rotvälta)	0,5 gr.
F2 keramikfragment	15,3 gr.
F3 keramikfragment	7,1 gr.
F4 keramikfragment	4,4 gr.
F5 keramikfragment (rotvälta)	4,1 gr.
F6 keramikfragment (rotvälta)	57,8 gr.
F8 pärla, glas (rotvälta)	0,1 gr.
F10 spik, järn (sotlager)	4,1 gr.
F12 spik, järn (sotlager)	2,2 gr.
F16 nit, järn (sotlager)	20,2 gr.
F17 järnfragment	0,9 gr.
F18 järnfragment	1,5 gr.
F19 nit, järn	1,0 gr.
F21 ring, silver, strierad	0,3 gr.

Brandlager

Brända ben (gravkärl)	126,4 gr.
Brända ben (brandlager)	260,1 gr.
F1 gravkärl, keramik	1394,0 gr.
F7 kamfragment, skena	0,8 gr.
F9 sköldkantsbeslag, järn	5,3 gr.
F11 obestämbart, järn	2,8 gr.
F13 spik, järn	4,1 gr.
F14 kamnit, järn	0,2 gr.
F15 obestämbart, järn	0,8 gr.
F20 spik, järn (utanför brandl.)	4,7 gr.

Fyndteckningar, Kjell Andersson skala 1:1.

Rekonstruktionsteckning, Göran Werthwein, skala 1:2.

Bilaga 2. Osteologisk analys

Up. Adelsö sn, Björkö 5:1, Hemlanden Raä 118, A2000

Av Margareta Boije

Benmaterialet var uppdelat på två begravningar, ett brandlager och ett benlagret.

Benlagret

Materialet från benlagret bestod sammanlagt av 72,4 gram brända ben. Benen hade en enhetlig bränning med vit kärna och de var inte sotiga.

Endast *människa* kunde identifieras i benlagret. Åldern bestämdes till Adultus (18-44 år). Inget kön kunde bestämmas pga avsaknad av indikatorer för detta. Den bestämda benmängden vägde 27,9 gram (45 fragment).

Brandlager

Från brandlagret var benmaterialet betydligt större, totalt 386,5 gram brända ben varav 125,1 gram kunde bestämmas vidare till art (människa, hund och fågel). Benen hade en mycket varierad förbränningsgrad, från nästan obrända till helt förbrända fragment. De var genomgående relativt sotiga. I brandlagret fanns också ett gravkärl med ben och det är mycket troligt att de härstammar från samma individ som benen från det omgivande brandlagret.

De ben som identifierades till *människa* uppgick till 108,7 gram (118 fragment) och kom från kraniet, de övre och nedre extremiteterna samt ryggraden. Åldersbestämningen blev även här Adultus (18-44 år), men liksom i benlagret saknades könsindikerande fragment.

Hunden representerades endast av ett fåtal fragment (27 st) med en vikt av 15,9 gram. Kroppsdelar som kunde identifieras kom från kraniet, extremiteter, ryggrad och tassar. Överarmens övre ledände (humerus prox.) hade ännu inte vuxit fast vid skaftet. Eftersom detta sker vid omkring 15 månaders ålder så var exemplaret i denna kremering om inte att betrakta som valp så åtminstone som en unghund.

Av *fågel* fanns endast tre fragment (0,5 gram). Dessa utgjordes av skaft från långa rörben, varav ett kommer från vingen (ulna). Identifieringen har inte bedrivits längre än att det kommer från en hönsfågel.

Ben- och brandlagret utgjorde sannolikt två skilda begravningar. Det fanns visserligen inga dubletterade ben identifierade och båda åldersbestämdes till Adultus, men det finns några övertygande indicier för tolkningen. Benen var olika brända och dessutom sotiga bara i den ena begravningen (brandlagret). Vidare uppvisade kalottfragmenten en något tjockare diploëskikt i det välbrända och ej sotiga benlagret. Ytterligare argument för olika begravningar är att det i brandlagret fanns hund och fågel identifierade, medan djur helt saknades i benlagret.

Bilaga 3. Fyndförteckning

Fnr	Sakord	Del	Material	Ant ex	Ant fragm	Vikt	Beskrivning
1	Kärl		Keramik	1	53	1394	Gravurna som påträffades i brandlager, intill block. Krukan är i bitar men komplett.
2	Kärl	Buk	Keramik	1	3	15,3	Keramik påträffad i profilens östra halva.
3	Kärl	Mynning	Keramik	1	1	7,1	Keramik påträffad i profilens östra halva.
4	Kärl	Mynning	Keramik	1	1	4,4	Keramik påträffad mellan rest sten och blocket.
5	Kärl	Mynning	Keramik	1	1	4,1	Påträffat i rotvältan. Benlager.
6	Kärl	Buk	Keramik	1	12	57,8	Påträffat i rotvältan. Benlager.
7	Kam	Skena	Ben	1	4	0,8	Påträffat i norra halvan (brandlager). Två bitar passar ihop.
8	Pärla		Glas	1		0,1	Påträffat i rotvältan.
9	Sköldkantsbeslag		Järn	1	1	5,3	Norra halvan. Brandlagret.
10	Spik		Järn	1	1	4,1	Funnen i SV halvan, i det "sterila" (brytet mellan det sotiga och moränen).
11	Obestämbart		Järn	1	1	2,6	I brandlager.
12	Spik		Järn	1	1	2,2	Påträffad i smutsig ngt sotig morän.
13	Spikar		Järn	2	2	4,1	Påträffat i brandlagret.
14	Kamnit		Järn	1	1	0,2	Påträffat i brandlagret.
15	Obestämbart		Järn	3	3	0,8	Påträffat i brandlagret.
16	Nitar		Järn	2	2	20,2	Påträffat i smutsig ngt sotig morän (S halvan).
17	Järnfragment		Järn	1	1	0,9	Påträffat i smutsig ngt sotig morän (S halvan).
18	Järnfragment		Järn	1	1	1,5	Påträffat i smutsig ngt sotig morän (S halvan).
19	Nit		Järn	1	1	1	Påträffat i norra halvan (benlagret) mln rest sten och block.
20	Spik		Järn	1	1	4,7	Nordöstra delen utanför brand- och benlager.
21	Ring		Silver	1	1	0,3	Påträffat i benlagret, ca 0,5 m VSV om rest sten. Strierad.